

RECONeixEMENT MERESCUT A DOS METGES

LEONARDO GIMÉNEZ

El passat 6 de juliol de l'any 2024, a Antella, amb un acte organitzat per l'Ajuntament, es va retre reconeixement i homenatge a dos metges que han exercit la seua professió quasi vint anys al poble: Antonio Zaragozá Antón, nascut a Ademús l'any 1932, va exercir com a metge de família o atenció primària a Antella, des de l'any 1975 fins a 1994, quan es va jubilar i es va quedar, amb Enriqueta, la seua dona, a viure ací, i també amb les seues filles i fills. I Javier Martí Botella, nascut a Alfarrasí l'any 1957, va ser metge d'Antella des de l'any 2006 fins als primers mesos d'enguany.

L'auditori municipal, on va tindre lloc la celebració de l'homenatge, va estar ple de persones que van voler testimoniar presencialment el seu reconeixement als dos facultatius. L'acte, que resultà molt emotiu, va ser presentat i conduït magníficament per Josep Pascual, primer tinent d'alcalde antellà, que va encomiar les figures dels dos homenatjats, i va donar pas, primerament, a l'alcaldesa d'Antella, Eugènia Garcia, que, entre altres paraules de reconeixement, va dir: "L'Ajuntament d'Antella, en nom de tot el poble, volem, en el present acte, fer un reconeixement a dos metges, Antonio Zaragozá Antón i Javier Martí Botella, que s'han jubilat ací, que al llarg de la seua dedicació mèdica han demostrat una categoria, professionalitat i entrega mereixedores del nostre reconeixement".

Seguidament, la regidora de Sanitat, Tere Chapí, va ressaltar els bons servicis a Antella de don Antonio i don Javier: "El lloc de metge de família d'un poble xicotet com Antella és probablement el més important i el de més referència per a les poblaci-

Josep Pascual, Antonio Zaragozá i Javier Martí.

ons menudes, on tots ens coneixem. I hem de dir que en el cas de don Antonio i de don Javier, el poble ha tingut la satisfacció de tindre dos professionals de la medicina entregats al seu treball. Esperem que ells estiguen també satisfets amb el tracte que el poble els dispensa. Per exemple, en el nostre reconeixement".

A continuació, Tere Presencia, amiga de don Antonio i família, i persona relacionada amb la sanitat i atenció a persones majors, entre altres lloances, va alabar i recordar la seua entrega la nit de la *Pantana*, 20 d'octubre de 1982, atenent un part, tot a fosques, sense llum ni mitjans adequats per a aquella delicada faena. I la seua preocupació demanant al practicant, Jorge Radal, que vigilara la partera

i el bebè, recentment nascut, a la casa de Matilde, on l'aigua no va arribar i va tindre lloc el part. I va assenyalar: "Què hem de dir més del gran home que atenia a tots, fora l'hora que fora? Gràcies, don Antonio, per tot el que ens ha donat, el que ens ha ensenyat i per estar sempre al nostre costat".

Naturalment, al xiquet, nascut el dia o nit de la *Pantanada*, fugint la seua família de la riuada, els seus pares li posaren Moisès de nom de naixement.

Després de Tere Presència va dissertar Juan Carlos Teruel, bomber-bussejador de l'Ajuntament de València i vicepresident de l'ONG Bombers pel Món, en una intervenció que a més de referir-se entusiàsticament als dos metges homenatjats, va fer un elogi al nostre sistema públic de sanitat, que fa que tinguem metges com don Antonio i don Javier al costat de casa. Va assenyalar com ha trobat a faltar, en missions de salvament i socorrisme arreu del món, en molts països, metges prop dels necessitats i també el va fer meditar quantes vides se salvaren si en tots els llocs hi haguera professionals de la medicina i de la sanitat com els que tenim ací, en el nostre estat del benestar.

Les intervencions de reconeixement programades per a la celebració, les va finalitzar Mariví Verdeguer, infermera familiar i comunitària, ex-adjunta a la direcció d'atenció primària i, ara, professora associada a la Universitat de València. La sanitària

i docent antellana va assenyalar la satisfacció que li ha aportat treballar amb don Antonio, al principi de la seua carrera professional, i amb don Javier, des de fa uns quants anys. Va ressaltar la figura del metge de poble per la relació de proximitat i la importància que té el caràcter, la preparació i la disposició del metge o la metgessa, i de la resta del personal sanitari, a la seua dedicació, «condicions superades amb escreix pels dos professionals que hui homenatgem. Sempre recordarem, ja fa molts anys, la sala de la clínica plena a les vesprades, per la dedicació de don Antonio als pacients que no els venia bé l'horari matinal, i de don Javier de qui, a banda de no vore'l mai enfadat ni contrariat, voldria ressaltar que era i és, perquè sempre serà, un facultatiu que no mira l'hora ni el temps, mira el pacient que té davant».

Els dos homenatjats, presents en tot moment, al principi en la primera fila i després en l'escenari, van fer dos intervencions d'agraïment molt emotives, però molt naturals i molt ben rebudes. Al final, l'alcaldeessa els va fer el lliurament de sengles plaques de reconeixement.

L'acte es va acabar amb l'agraïment de l'alcaldeessa als dos protagonistes principals de l'acte pels seus servicis al poble i al públic assistent per la seua presència i pel seu suport a l'acte celebrat en reconeixement d'Antonio Zaragoza Antón i de Javier Martí Botella.

